

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Ne frankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne avvažujejo pisma brez podpisa.

Novopisi

dopisov se ne vračajo.

GORICA

TELEFON št. 201.

„Gorica“

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2-50.

Upravništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9.

Za oglašje

se plačuje od četrstolopne petil vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trajkah.

Št. 79.

V Gorici, v torek dne 3. oktobra 1911.

Leto XIII.

Klub poslancev S. L. S.

v prilog ljudstvu.

Dne 25. septembra t. l. je sklical klubov predsednik g. dr. Gregorčič vse poslance gori navedenega kluba k izredni seji, ki se je vršila ob 10. uri predpoludne v klubovih prostorih. Vabilu k seji so se odzvali vsi poslanci S. L. S.

Klubov predsednik je v kratkih potezah razložil uzroke, ki so ga silili v to, da je sklical gg. poslance k izredni seji. Suša in druge vremenske nadloge so povzročile v deželi obupen položaj, kakoršnega ni bilo pri nas vže dolgo vrsto let. Posledice teh vremenskih nezdod, beda, lakota in obup trkajo na duri naše ožje domovine in dolžnost njenih zastopnikov je, napeti vse moči in ukreniti vse potrebno, da se temu žalostnemu položaju — kolikor mogoče — v okom pride.

Poslanci so pojašnjevali žalostne razmere, ki vladajo v posameznih okrajih, izraževali želje in dajali nasvete, kako naj bi se postopalo v svrhu odstranitve ali vsaj olajšanja preteče bede, in po triurni resni razpravi so prišli do sledečega zaključka:

Poslanci S. L. S. obžalujejo, da ni vlada sklicala deželne zbornice koncem meseca septembra, kakor je nameravala, bodisi tudi le v kratko zasedanje ter tako nudila priliko deželni zastopi povzdigniti svoj glas v svrhu, da se ublažijo zle posledice bede, v katero je dežela zalezla vsled izredne suše in drugih elementarnih nezdod.

Oni so mnenja, da bi se moralo takoj začeti z izvršitvijo obče koristnih javnih del in naprav, s čimur bi se dala ljudstvu prilika za izredni zaslužek, kateri si bo moralo inaka iskati izven domovine.

Uporabiti bi bila tudi vsa ustavna sredstva, da se odstrani draginja živil, ki postaja neznosna in ima svoj vir v nezdravih odnošajih med producentom in konsumentom.

Poslanci S. L. S. so nameravali tudi opozoriti visoko vlado na zle posledice, ki bodo brezpogojno izvirale iz tega, ako bo ljudstvo primorano prodati svojo živino, ki je vir dohodkov in najboljšo sredstvo proti groznim posledicam lakote, ter so nameravali staviti v tem oziru primerne predloge.

Ker pa ni bil sklican deželni zbor v tem resnem trenutku, naroča klub poslancev S. L. S. deželni odboru, naj ukrene

vse potrebno, da bi pomagal stradajočemu ljudstvu, ki prosi pomoči in pričakuje od svojih zastopnikov gnotne podpore.

V ta namen naj izposluje dež. odbor, da bo visoka vlada prispevala in sodelovala pri vseh napravah, ki se morajo izvršiti s prispevki iz deželne zaloga, od deželne zbornice vže dovoljenimi, pri čemur se je ozirati posebno na to, da se nudi prebivalstvu vsakega okraja prilika izrednega zaslužka. V tem oziru naj se obrača pozornost posebno na zgradbo in popravo cest, potij in mostov, uravnava vodnih tokov, napravo vodovodov, vodnjakov, napajališč ter na izvršitev asanacijskih naprav itd.

Deželni odbor naj uporabi vsa sredstva, da izprosi od vlade takojšnjo izvršitev vseh del, ki spadajo le v državno pristojnost; naj skrbi zato, da olajša vlada prebivalstvu priskrbovanje živeža, posebno kmetijskih pridelkov, ki so neobhodno potrebni v preživenje ljudstva, da pospešuje spečavanje domačih pridelkov, isto tako tudi da pospešuje govedorejo in prasičerejo posebno s tem, da priskoči v pomoč okrajem, kjer je pomanjkanje krme.

Deželni odbor naj izposluje od vlade tudi izredne podpore iz draginskega zaloga, ki naj se uporabi v prilog ljudstvu, ki je pomoči toliko potrebno. Sploh pa naj dobrohotno sprejme in natanko preiskuje vsak klic po pomoči, naj pride od kodersbodi, ter naj stori vse potrebne korake v odstranitev in olajšanje bede in preteče lakoti.

Petdesetletna doba deželne uprave.

(Konec.)

Velike važnosti za večji del naše domovine je tudi trtojeja, kateri je posvetil deželni odbor isto pozornost kakor živinoreji. Trtna uš in druge nezdode so grozno gospodarile po naših vinogradih, ki so vedno bolj pešali in ginevali. Da bi se tem nezdodam — posebno trtni uši — v okom prišlo, je bilo treba prenoviti vinograde na ameriški podlagi. A naš vinogradnik, ki ni celo vrsto let ničesar pridelal v vinogradu, ni bil več kos tej nalogi brez ptuje denarne pomoči. Zato je vlada izdala zakon, po katerem je bilo poljedelsko ministerstvo pooblaščno dovoljevati po trtni uši okuženim krajem brezobrestna posojila, ako tudi deželna uprava dovoli prispevke v jednak na-

men. To je naša dežela z veseljem pozdravila in izdatno podpirala vinogradnike z brezobrestnimi posojili.

A premagati so bile še druge težkoče. Praktično cepljenje trt na ameriški podlagi je bilo po deželi malo znano, zato je ustanovil deželni odbor deželno trtnico za cepljenje trt na ameriški podlagi. Pri tem se je moral boriti začetkom z različnimi neprilikami, celo vlada mu je metala v tem oziru polena pod noge, in le krepki volji dež. odbora se je zahvaliti, da se je podjetje končno popolnoma posrečilo. Sto cepljenk, ki so stale prej 25 do 30 K, je dobival vinogradnik iz deželne trtnice po 12 do 14 K, in smelo trdimo, da je imela ta akcija v naših vinorodnih krajih najlepše uspehe.

Deželni odbor je storil pa tudi vse potrebne korake v varstvo vinoreje. Pozval je visoko vlado, da izvede zakonske določbe proti ponarejenim vinom, osobito pa da zabrani uvoz takih vin iz Ogrskega v naše kraje, kar se je tudi doseglo. Po predlogu prof. Berbuč-a je deželna uprava tudi energično protestirala proti ministerski nameri, da bi se uvedel nov vinski davek tako, da bi se isti plačeval od producenta in ne od konsumenta.

Ko ni mogel l. 1907 vinogradnik spraviti svojih pridelkov v denar, je deželni odbor posredoval med vinorejci in trgovci, razpošiljal je oglase vsem krčmarjem in županstvom v one kraje, kjer trta ne rase, posredoval je tudi, da je bila naša dežela lepo zastopana pri vinski razstavi na Dunaju, sploh je storil vse mogoče korake, da bi pospešil razprodajo vinskega pridelka.

Deželni odbor je skrbel tudi za razširjenje prasičereje v deželi. Na Kranjskem so svojčas tudi kupovali mlade prašiče iz Hrvaškega in Ogrskega; toda kmalu so sprevideli, da to ni pravo. Zato so začeli izrežati prašiče doma, s čimur so prihranili deželi na leto ogromne svote. To se more tudi pri nas izvesti. Z letnim prispevkom 4000 K, katerega daje vlada deželi, nakupuje dež. odbor plemenske prašiče, ki se dajajo zasebnikom v oskrbo v svrhu, da bi se tudi pri nas to doseglo, kar se je na Kranjskem izvršno obneslo.

Tudi riboreja se ne sme omalovaževati, zato je nakupil deželni odbor z vladno pomočjo valiilnik, kjer se izvali na tisoče mladih ribic, ki se spuščajo v različne vode naše dežele. In zanimanje za to akcijo je v deželi zelo intenzivno.

A še na drugo stran je obrnil dež. odbor svojo pozornost. Vkljub raznim posojilnicam in denarnim zavodom je bila obrestna mera v deželi razmeroma zelo visoka, kredit zelo drag. Zato je zaostajal napredek v gospodarstvu. Če ni kredit po ceni, se ne izplača pomnožiti produktivnost gospodarstva.

Da bi temu odpomogel, je ustanovil dež. odbor hipotečni zavod, ki je dajal začetka posojila po 4 odst., a pozneje po 4 $\frac{1}{2}$ %. Vže s tem, da ta zavod obstoja, se je koristilo ljudstvu, ki išče posojil, neizmerno, kajti obrestna mera je padla takoj po ustanovitvi tega zavoda vsaj za 1 odst.

Z namenom, da bi se tudi avtonomnim oblastnijam preskrbel kredit po ceni, je poklical dež. odbor k življenju tudi deželni občinsko-kreditni zavod, ki preskrbuje občnam, cestnim odborom in sploh avtonomnim zastopstvom posojila po nizki obrestni meri.

Deželna uprava je v tej dobi obrnila svojo pozornost tudi uravnavi voda, rek in hudournikov. Tozadevni zakon, katerega je dežela izdala, je imel vspeh, da je vlada dala napraviti sumarični načrt o uravnavi Soče, Tera, Idrije, Korna, Taglia, Koritnice, Boke, Nadiže, Bače, Idrijce, Hublja, Lokavščka, Gnojščeka, Vrtojvice, Branice, Renca, Vipave, Pernice, Reke in Kozbanjščka in osuševanja Prevalov. Med te vodne toke, ki so se vže uravnali ali stoje pred začetkom ureditve, so: Grajšček, Šijak, Lokavšček, Drganjšček, Slatno, Renc, Vrtojvica, Idrica, Reka in Kozbanjšček, Versa, Mortesina, Colatore morto, Ledra, Tiel, Koren, Toglija in Mondina. Tudi Vipava s pritoki se bliža svoji uravnavi.

Da se je deželna uprava intenzivno bavila z gradbami železnic, cest, poti, z napravo vodnjakov, vodovodov in votirala velike svote, o tem smo vže često poročali in je več ali manj znano. O tem ne izgubimo tu besedice več.

Manj znano je pa, da je dežela zahtevala za se pravico izkoriščanja vodnih sil in javnih voda, da je na vse načine podpirala šolstvo, obrtništvo, kupčijo ter ustanovila v ta namen, dogovorno z vlado in obrtno-trgovsko zbornico različne zavode za obrtni pouk. Najboljši dokaz temu je, da je izdajala dežela do leta 1902 po 40.000 do 50.000 K za pouk in šolstvo, a leta 1909 je narastel ta potrošek na 545.000 K.

Umevno je, da ni izpustil deželni odbor izpred oči tudi mnogo drugih poslov, ki

V britkosti.

Spis. Kat. Ljetkova; iz bolgarščine. (Dalje.)

„O ti huda mama! Zakaj tako muči mojo Katino? Ves dan se trudi, ko poučuje za plačilo, uboga, a zvečer niti spati ne more radi nje. Kako, da mama tega ne pomisli in ne umeje. Zares, čudno! In kako ugodnost ima neki v žganju?... Grenko je, grenko kot pelin. Uboga moja Katinka!...“

Hotelo se jej je, da bi skočila k sestri, ter jo objela in poljubila, ter jo utolažila. Ali ni smela. Še bolj bi jo vznemirila.

Za vrati se je slišalo nezvezano mrmrenje in vzdihovanje. Tudi Štefanica ni mogla spati.

Tako je minulo pol ure. Katina se je potolažila malce in se vglobila spet v svoje nežne in britke misli; in solze so jej kapljale na mokro vzglavje.

Štefanica pa se je obračala z ene strani na drugo in izgovarjala srdito nevezane besede. Marijica je ležala od-

prtih oči in mislila: kaj čuti in misli zdaj Katina. Kar spet zacinka steklo za steno in začuje se oni — gl — gl...

„Še! Še!“ zašepeta strahoma Marijica.

V sosednji materini sobi pade nekaj na tla in se hrupno razbije.

„A — ah!“ se začuje britek vzdih iz ust Katinke.

Marijica mahoma skoči k Katinini postelji.

„Katina! Ali si se ustrašila? Ali hočeš vode?“ vpraša Marijica, njeno slabo telesce se je treslo kot list.

„Ah, Ah! Ah!“ vikala je Katina.

Nekaj jo je davilo v grlu; niti besedice ni mogla izpregovoriti.

Marijica prižge luč s trepetajočima rokama, pa nalije malo vode v čašo in se približa vsa v skrbeh in resna k postelji sestrice in jej pomoči ustnice; na to poklekne k njej in jej tako rekoč siloma vliva vode v usta.

„Katina! Mila Katina! Nikar ne plakaj!“ reče jej ter jej poljublja roki. „Prosim te, ne plakaj, Katina. Za Boga, ne plakaj!“

Dolgo časa zadrževani jok Katine je izbruhnil s tako silo, da ga ni mogla več zadržati. Zaplakala je skoro na glas z bolestjo v prsah, niti vedela ni, kaj se godi okrog nje...

IV.

Ko se Katina zavne in odpre oči — sedela jej je Marijica pri vzglavju, bleda kot krpa, pri postelji pa je bila na stolicah mati. Njeni zelo zgodaj posiveli lasje so jej viseli razmršeni okrog glave, steklene oči si jej zrle brez miselnosti na obeh straneh.

„Mama!“ mogla je reči Katina, ko se je bila ovestila.

No v tej besedi je bil tak obup, da Marijica skoči, prime mater za roko ter jo rine ven iz sobe.

„Idite, mama! Idite! Vse to je radi vas!“

Mati se dvigne, se zaguga, ali zopet se zruši na stolicu...

„Pijanka!“ zavpije Katina.

Marijica jo pogleda vsa prestrašena. „Tako je, pijanka sem! Da! pijanka“ ponovi mati se stisnjenimi zobmi,

jedva govoreča. Kaj še?“ Tepita me, otroka moja! To še ni zadosti! Pijanka sem!... E, kaznujte! Pila sem!“

„Mama, idive!“ prosila jo je Marijica.

„Pila sem! In še bom pila! — mrmrala je Štefanica. In ve mi ne smete braniti. No, lej jo, kaj ste si bile izmislile! „Nikar ne pijte!“ In jaz, bedasta sem ju hotela poslušati. Zakaj pa? Pijanka! Ali vendar sem mati! Vse eno...“

„Mama! Idive, prosim vas!“ silila je Marijica, pa jo prime z vso močjo za roko, da jo dvigne s stolice.

„Pusti me!“ jej zapreti Štefanica.

„Kaj se dereš toliko? Pijanka! E, še bom pila! Vama nisem nič na potu. Tudi ta drvenka — tu pokaže Marijico — me je že dovolj izmučila. Naj sem skrila (steklenico) kamor koli, pa jo je dobila. Kako smete naposled?! Pijanka! Naj umrjem neki dan, pa boste vedele, kako boste plakali za to pijanko!“

(Konec pride.)

ake z njim, v „Slovenski dijaški zvezi“ pa imate priliko, da posvetite svoje mlade sile neposredno domačim tlem.

V tujini boste čutili premoč naših narodnih nasprotnikov, obenem pa tudi potom naših društev podali bratsko roko drugim Slovanom. Že kot dijaki boste pomagali graditi ono stavbo katoliško slovenske vzajemnosti, ki edina more zajeziti prodiranje naših sovražnikov. Naša društva so včlanjena v „Slovanski ligi katoliških akademikov“. Na Dunaju je „Danica“ v najožjem stiku s hrvaškimi katoliškimi akademiki v „Hrvatski“, s češkimi v „Lipi“ in s poljskimi v „Polonii“; — v Pragi stanuje „Dan“ pod eno streho s „Češko ligo akademično“ in iz „Zarje“ je izšlo letos novo hrvatsko katoliško akademično društvo „Preporod“. Tukaj se goji slovanska vzajemnost smotreno, na realni podlagi, v načelni edinosti.

Slovenski abiturijenti, ki ste načelno naši in vam je do dela za katoliško, slovensko in slovansko stvar, pridite med nas, pridite v „Danico“, „Zarjo“ in „Slovensko dijaško zvezo“.

Za „Danico“

iur. Stanko Mašič, iur. Vekoslav Vertovec, tč. predsednik. tč. tajnik.

Za „Zarjo“:

iur. Anton Ogrizek, iur. Joško Šenk, tč. predsednik. tč. tajnik.

Za „Dan“:

iur. Josip Dular, iur. Anton Rebol, tč. predsednik. tč. tajnik.

Za „Slov. dijaško zvezo“:

iur. Fran Jež, iur. Gvidon Zbanič, tč. predsednik. tč. tajnik.

Dopisi.

Iz št. Ferjana. (Vinska letina v Brdih.) — V listih smo čitali, da se bo letos v Brdih pridelalo še precej vina. Res smo v začetku, in sicer v avgustu pričakovali, da bo vinska letina v Brdih jako dobra in obilna. A smo se že precej uračunali. To smo sedaj spoznali, ko spravljamo grozdje domov in je mastimo. Najmanj 20 odst. ga je manj kakor se je pričakovalo. Malo mošta namreč daje grozdje. Grozdje je sicer izvrstno, mošt še boljši in tak, da ni bil uže od l. 1887 boljši. A malo ga je, jako malo. Vinogradniki smo se pošteno uštelili. Sicer pa smo tudi s tem zadovoljni, ker drugače ne more biti, posebno pa, ker je kapljica izvrstna. Vinogradnikom svetujemo, naj ne silijo vina prekupcem. Če le morejo opraviti vsaj za par mesecev hišna opravila, brez da bi vino silili, naj to store. Se ne bodo kešali. Dobro brisko vino bo imelo letos dobro ceno. Pozor torej, vinorejci!

Iz Brji. — Smrt v vinski kleti. V vasi Miheli je šla žena Janeza Kodriča (po domače Štefkova) v soboto zvečer gledat v klet, najbrže kako se grozdje nabira. A revica je našla v kleti smrt. Ko je njen soprog pripeljal grozdje iz vinograda, našel jo je pri kadi na zemlji mrtvo ležati. Zadušila jo je ogljenkova kislina, ki izpuhneva iz kadi, ko vino vreje. Pokojnica je bila obče priljubljena pri celi vasi. Zapušča soproga in štiri nedorasle otroke. N. p. v. m.!

imenuje z imenom, ki bi se ga med kristijani ne smelo slišati; — pokorščine ne pozna ne do Boga, ne do predstojnikov, ne do vladarjev; — vživanje, vživanje, — to je njen program, njeno geslo, njen cilj in konec ter njena poguba. Uboga mladina...

Kako vse drugače v našem društvenem življenju! Vse nam v naših društvenih kliče: „Sursum corda! — Kviskú srca!“ — Naše zastave, naša predavanja, naše petje, naše knjižnice, vse nas vodi k Bogu in Mariji, vse izzveni nazadnje v prelepo geslo: „Z Bogom in Marijo za narod!“ — Sešli smo se kot bratje in sestre od vseh vetrov, iz vseh stanov; istotako smo se razšli kot bratje in sestre, napadani sicer, zaničevani, zmerjani, izžvižgani, — a kljub temu vtrjeni v medsebojni ljubezni in polni veselega navdušenja...

Šmarje pri Ajdovščini. Naše kat. slov. iz. društvo lepo napreduje. Tudi telovadni odsek „Orel“ se je ustanovil; do sedaj imamo 17 mladeničev v kroju. Ti so se predminulo nedeljo udeležili veselice v Gabrijah. Minulo nedeljo pa v Velikem Dolu, kjer smo se prav dobro imeli. Predsednik „Orlov“ je Kristjan Živec, t. j. oni mladenič, katerega so liberalci sumničali, da je ulomil v Stubeljno hišo. Ko je prišla pravica na dan, se je naveličal liberalnih preganjanj in zato se je priglasi k našemu društvu, kjer je bil, ker je popolnoma nedolžen, rade volje vsprejet.

Politični pregled.

Ministerski svet.

V soboto predpoludne se je vršil pod predsedstvom barona Gautsch ministerski svet, ki se je pečal s pripravami za državni zbor in posebno pa z izboljšanjem materialnega položaja državnih in uradnikov državnih železnic. Nova uradniška postava, ki vsebuje zvišanje aktivitetne doklade, ni še dokončana, pa bode predložena državnemu zboru prve dni njegovega jesenskega zasedanja.

Domače in razne vesti.

Cesarjev imendan. — Jutri slavijo avstrijski narodi imendan svojega ljubljene cesarja Franc Jožefa I. Tem povodom bode jutri ob 10. uri predp. v stolni cerkvi slavnostna sveta maša z zahvalno pesmijo, katere se udeležijo vsa oblastva. Danes zvečer ob 8. uri pa bo svirala po mestu vojaška godba.

Preb. g. župnik Blaž Grča nam je poslal sledeče pojasnilo:

„Soča“ v prilogi št. 109 z dne 23. sept. 1911 piše:

1. „da župnik Blaž Grča, bivši poslanec S. L. S., govori po nemško in laško na železnici“;
2. „da je obhajal 60.-letnico“;
3. „da mu je v Gorici na kolodvoru morala „služiti“ nemščina“;
4. „da je prosil karto „nach Laibach“ najbrže“;
5. „da se je v vlaku silil pa z laščino“.

Res pa je to-le:

1. Župnik Bl. Grča še nikoli ni govoril po nemško in laško na železnici v Gorici v slovenskem ozemlju. Dne 21. septembra se je peljal po drž. železnici v Kranj.
2. Da je potem v nedeljo v Predvoru praznoval 40.-letnico svoje nove maše. „Soča“ mu je prisodila 60.-letnico.
3. Kakor nikoli, tudi zadnjič, dne 21. septembra, ni govoril pri blagajni nobene nemške besede. Pred župnikom Grčem je bil pri blagajni na vrsti, zdi se, nek laški žid. Z blagajničarico je imel precej dolg laški razgovor o zvezah vlakov. Župnik Grča se je obrnil proti tudi čakajočemu mladeniču, češ, da to pojašnjevanje je že predolgo. Ko omenjeni gospod odide, naroči župnik Grča vozni list „v Kranj“. Gospodična blagajničarica v pravilni slovenščini opozori župnika, da ta vlak nima na Kranj naravnostne zveze v Jesenici, da lahko ostane tri ure še v Gorici, ali pa bo moral čakati v Jesenici tri ure.

4. Župnik Grča se odloči za takojšnji odhod, češ, vozni list „do Jesenice“. To je po „Soči“ župnikova nemščina na kolodvoru, ne pa nach Laibach“.

Kaj pa je z laščino?!

„Soča“ pravi: „v vlaku se je silil pa z laščino“. No, župnik Grča je, stopivši v kupè, pozdravil z „dober dan“ in, zdi se „Sočinega“ kolporterja z advokatsko torbo še posebe z „Na zdar!“ Druga sploh ni govoril, ampak le v Kanalu izstopivša, zdi se, mlada jurista je zopet pozdravil kakor pri vstopu.

To je „laščina“ župnika Grče, ki zdaj poziva „Sočine“ priče, da se oglašé, drugače ostanejo kar so se izkazali.

Molčijo. — „Soča“ pravi, da nismo odgovorili še na njene „članke“ o „klerikalcih in trgovski šoli“, dasiravno smo obljubili. Res je, da smo obljubili, toda v tistih „člankih“ je nakopičenih toliko bedastih trditvev in gorostasnih neresnic,

da ni treba nam zavračati jih, ker se že same pobijajo. Vsa modrost lajajočega „člankarja“ vrholi v tezi: Gregorčič je prodal Slovence. Tega pa niti naša „inteligenca“ ne veruje, tudi če bere to drukano v „Soči“.

Vmeščenje zopet izvoljenega župana Bombig-a se je izvršilo danes opoludne na slavnosten način v občinski zbornici.

Črešnja cveto. — Nekaj čudnega je pač to, da črešnja cvete v oktobru. Menda so taki slučaji sila redki. V nedeljo je namreč prinesel v naše uredništvo g. Ivan Gravnar, posestnik v št. Ferjanu, mal vršiček cvetočega črešnjevca drevesa. Cvetje je popolnoma normalno razcveto. Pač čudna prikažen.

Razglas. — Pri osmem srečkanju obveznic deželnega posojila iz leta 1902 od 1.000.000 kron, katero se je vršilo včeraj v deželni hiši so se srečkale: Obveznica št. 311 v znesku 2000 kron, obveznica št. 321 v znesku 2000 kron, obveznica št. 218 v znesku 1000 kron, obveznica št. 181 v znesku 200 kron, obveznica št. 208 v znesku 200 kron, obveznica št. 114 v znesku 200 kron.

Te obveznice izplača deželna blagajna od 1. januarja 1912 naprej v polni imenski vrednosti proti pridržku dotičnih obveznic in do 1. januarja 1912 še ne zapadlih odrezkov.

Vreme. — Vreme se je v nedeljo pri nas hudo skisalo. Zjutraj se nam je obetal sicer lep dan, ali kmalu se je nebo zopet popolnoma pooblačilo in začelo je že koj popoldne bliskati in grmeti, na kar je začel padati dež, katerega je spremljal mrzel veter, ki nas je začel spominjati na zimo. Posebno pa še, ko smo zagledali Nanos z novo belo čepico ter Trnovski gozd z belo sneženo tančico. Torej že sneg, ki je pobelil pa še druge višje vrhove naše gorske strani.

Sneg je zapadel v nedeljo na Nanosu, Otlici, Čavnu in drugih vrhovih.

Tatovi v Kronbergu. — V soboto ponoči so neznani zlikovci vdrli v vikarijsko pisarno v Kronbergu. Vkradli so 2 bran, knj. „Solkanske hranilnice in posojilnice“ glaseči se na ime Cerkev M. B. v Kronbergu, dalje so odnesli K 300— denara v gotovini, ter samokres in žepno uro preč. g. Vinkota Vodopivec, tamošnjega vikarja. Orožniki zasledujejo storilce, in upati je, da jim pridejo kmalu na sled, kajti nekateri ljudje so onega dne videli neke sumljive osebe v bližini vikarijata, in so te sumljivce orožnikom še precej natanko opisali.

Prodaja novega vina. — Goriški magistrat naznanja, da je prepovedana prodaja novega vina v mestu do 20. oktobra t. l.

Pohod redarstva. — V soboto je redarstvo v Trstu napravilo obisk ljudskemu prenočišču, da preišče, ali se tamkaj morda ne nahaja med gosti kaka sumljiva oseba. Plen je bil silno obilen. 53 takih dvomljivih subjektov, deloma izgnanih iz Trsta, deloma zasledovanih od oblasti, je našlo preiskujoče redarstvo in jih spravilo v zapor.

Atentat zoper dunajsko-tržaški brzovlak. Zoper brzovlak južne železnice iz Dunaja se je včeraj pri Barkovljah poizkusil atentat. Neznanci so namreč zavalili na progo veliko skalo. Posrečilo se je v zadnjem trenutku vlak rešiti pred katastrofo.

Železničarsko gibanje. — Železničarji so sklenili počakati do 15. oktobra. Ako jim vlada dotedaj ne da pozitivnega ugodnega odgovora, stopijo v pasivno rezistenco.

Uporaba tramvaja za peštno službo. — V Gradcu pričnejo jutri s poskušno uporabo tramvaja za prevoz pisem na železniške postaje. V to svrhu je določenih šest vozov, ki imajo mal poštni nabiralnik. Kaj takega bi bilo tudi za naše mesto prav praktično, ker so posledki med vsakokratnim pobiranjem pisem iz nabiralnikov tako veliki, da se v tistem času odpelje več vlakov z ene ali druge železniške postaje.

Zatvoritev čeških šol na Dunaju obsojena od Nemoev! „Frankfurter Zeitung“ piše: „Od dunajskega magistrata odrejena zatvoritev zasebnih čeških šol na Dunaju, ki so skozi tri leta neovi-

rano obstojale, znači politiko slepe maščevalnosti.“

Bosansko železnice. Ogrska in avstrijska vlada ste soglasno sklenili zadevo bosanskih železniških zgradb končno definitivno rešiti v najkrajšem času. O tej stvari je skupni finančni minister Burian v zadnji avdijenci pri cesarju poročal in je cesar tudi tozadevnim načrtom pritrnil.

Demonstracija v Italiji. — Po celi Italiji so patriotične demonstracije, pri katerih se vsklika „Evviva Tripoli italiana“, „Evviva l'esercito“ i. t. d. Tudi v bližnjem Vidmu niso hoteli zaostati in so priredili v nedeljo obhod po mestu. Vpili so „Evviva Tripoli italiana“, a kmalu so zamenili ta klic z drugim, lepšim: „Evviva Trieste e Trento italiana“, kajti „ben altri nemici ha la Patria“, je rekel neki govornik množici...

Dalmatinski Italijani. — Laški visokošolci iz Dalmacije so imeli v nedeljo zborovanje v Zadru. Predsednik zborovanja se je toplo spominjal petdesetletnice, ki jo slavi italijanski narod in občinstvo je to s takim navdušenjem sprejelo na znanje, da jih je moral viadni zastopnik opomniti, da če se navdušenje v taki obliki še enkrat ponovi, bo moral razpustiti zborovanje. Potem so seveda vsprejeli resolucijo „Trieste o nulla“ in poziv na vlado, naj že za božjo voljo enkrat ustanovi italijanske šole v Dalmaciji. Ti navdušeni lahonski študentje nosijo sev pristno laške primke: Tolia, Boksič, Mirošević iz Splita, Kurič iz Šibenika, Lovrič iz Dubrovnika, Krečič, Perišič, Jurin, Radeljak, Delič; v novem odboru sedijo: Bučević, Tonaskovič, Fatovič, Storič, Ribolj, Lovrič, Alačević, Radnik in Perišič.

Lepa družba „Lahov“, kaj ne?!

Vozni red je priložen današnji št.

Katoliška etika.

(življenje po katoliški veri.)

Spisal dr. Gregorij Pečjak,

gimnazijski katehet v Ljubljani. Cena knjigi K 2-80. Obénem je izšla imenovana knjiga tudi v skupni izdaji s knjigo istega pisatelja „Resnica katoliške vere“ (Katoliški verouk) z naslovom „Katoliška dogmatika in etika“. Cena vezani knjigi 5-30. Pridejano za obe knjigi skupno stvarno kazalo. —

Pečjakova prva knjiga (dogmatika) je v moji knjižnici pač najbolj prebirana in z opazkami opremljena knjiga. Zanimalo me je pred vsem, kaj in kako je napisal moj znanec iz nekdanjih šolskih let o resnicah, ki jih je tako težko v umljivi in lepi slovenščini izraziti. Pridržati moram, da mi je Pečjakova metoda naravnost imponirala in izborna služila v homiletično rabo. Vidi se, da je knjiga namenjena ne le srednješolcem, pač pa še bolj akademikom in vsem slovenskim izobražencem. Pisana je v klasičnem jeziku in je zasnovana globoko ter v velikem stilu, seveda toliko, da se more še sprejeti kot učna knjiga. Kar velja o prvi knjigi, tisto sodi tudi o drugi. Ker se mora zvesti dušni pastir veliko učiti etike in dogmatike, katero mora psihološko izborno podajati ljudstvu, bode gotovo hvaležno segel po Pečjakovi obojni knjigi, ki mu nudita ves krščanski nauk o homonični celoti brez pretiravanja in brez zmote v vzornolepem slogu. Rečem vsem gg. sobratom: tolle, lege med ita re et loquere in ljudstvo bo poslušalo z napeto pozornostjo. Experto crede! — Časih zadodšča za homiletično enoto že ena sama stran, časih pa cel odstavek (§). Vse sicer ni za priprosto ljudstvo, a toliko je v knjigi pa vendar-le lahko umljivega, da odtehta velike sklade inostranskih homiletičnih knjig. Tudi treba v boljše razumevanje ljudstvu marsikaj opisati, za kar g. pisatelju služi tehnični samostalniki. De sacramentis je razpravljeno v obeh knjigah. Bolj primerna in dušnemu pastirju koristna je pač razprava o etiki, ki je itak še posebej prirejena za dušne pastirje. Kdor je torej že prej kupil Pečjakovo dogmatiko: „Resnica kat. vere“, naj zdaj naroči samo njegovo „Katoliško etiko“, kdor pa še nima dogmatike, naj naroči do-

so celokupnosti v korist, katerih pa tu ne moremo navajati. A vže iz tega, kar smo tu označili, je razvidno, da se deželna uprava trudi, dvigniti vsestranski napredek v deželi. Ljudstvo naj sodi, ali je storila deželna uprava in dež. odbor svojo dolžnost ali ne.

Važna konferenca za Kras.

Dne 9. t. m. smo pod zgornjim nadpisom objavili, da se je obdržala pričetkom meseca septembra, v navzočnosti gospoda deželnega poslanca dr. Štepančič-a, kot zastopnika Krasa in deželnega odbora, pri namestništvu v Trstu važna konferenca, pri kateri se je sklenilo, naj da vlada sežanskemu političnemu okraju iz naslova bede za leto 1910 najmanj 40.000 K.

Navajali smo, naj bi se ta znesek, h kojemu bo tudi dežela primeroma prispevala, tako uporabil, da bi se uredila ljudem na jesen in pozimi prilika kaj zaslužiti, kar se najbolj doseže s tem, da se bodo popravljale zelo v slabem stanu se nahajajoče občinske poti.

Zvedeli smo, da je naš članek vzbudil na Krasu veliko zanimanja.

Poti komenskega okraja, katere se bodo popravljale, smo zadnjič navedli in naravno je, da bi tudi občine sežanskega okraja rade zvedele, kaj se je sklenilo glede poprave njihovih občinskih poti. Kakor smo obljubili, ustrežemo z veseljem tej želji, ter objavljamo v naslednjem tozadevni izkaz.

Od državne podpore dobijo:

1. občina Dutovlje za popravo poti a) Dutovlje-Godnje, b) Kreplje-Tomaj znesek 2000 K;

2. občina Kopriva za popravo poti a) Kopriva-Avber, b) Kopriva-Hruševica, c) Kopriva-Berje, d) Kopriva-Gabrovica 2000 kron;

3. občina Lokve za popravo pokopališča 2000 K;

4. občina Naklo za popravo različnih poti v davčnih občinah Barka, Dane, Ležeče, Misleče, Naklo, Podgrad, Škoflje, Vारेje, in Vatovlje 3000 K;

5. občina Povir za popravo poti a) Povir-Podbrežje, b) od skladovne ceste Sežana-Divača v Žirje 2000 K;

6. občina Veliki repen za popravo poti a) Veliki repen-do tržaške meje, b) Voglje-Veliki repen, c) od meje občine Zgonik do sežanske meje 2000 K;

7. občina Tomaj za popravo poti a) Tomaj-Dobravlje-Avber - Šepulje - Utovlje, b) Križ-Filipče brdo, c) Utovlje -Dobravlje-Tomaj-Grahovo brdo proti Kazljem 2000 K;

8. občina Skopo za popravo poti a) Skopo do skladovne ceste, b) Skopo-Berje, c) Skopo-Krajnavas, d) Krajnavas do skladovne ceste K 1000;

9. občina Štjak za popravo poti skozi občino 1000 K;

10. občina Štorje za popravo poti a) Štorje-Kazlje, b) Štorje-Podbrežje 1000 K;

11. občina Zgonik za popravo a) poti, ki pelje od ceste Opčina-Prosek čez

Brišičke-Repnič-Zgonik-Salez v Bajto, b) Repnič-Prosek, c) Zgonik-Gabrovica, d) Kresija-Samotorca 2000 K;

Skupaj dobi tedaj tudi sežanski sodni okraj 20.000 K.

Italijansko-turška vojska.

Po preidu Turčije in Italije v vojno stanje je Italija koj pričela z bombardiranjem Tripolisa. A njene vojne operacije se niso omejile le na Tripolis. Svojo vojno mornarico je razdelila na več delov, ki so na splošno tako-le razvrščeni: Glavni del je pred Tripolisom; drugi, manjši del stika po turških ladjah; flotilja torpedovk pa plava pa Jadranskem morju ob albanski obali.

Ta zadnji del italijanske mornarice je prišel tudi že v bitko z dvema turškima torpedovkama in sicer pri Prevesi, albanskem pristanišču. Ena turška torpedovka je pri tem navozila na skale in običala. Druga se je še rešila v pristanišču. Govorilo se je potem, da so Italijani izkrcali 1600 vojakov pri Prevesi, katera vest pa se ni potrdila.

Včeraj se je poročalo, da je laška eskačra v Egejskem morju z vspehom obstreljala turške vojne ladje, ki so zbrane ob Dardanelih. Nekateri listi so celo trdili, da je turška flota popolnoma poražena.

Čudno je vsekako, da pišejo laški listi o laških zmagah, medtem ko drugi o turških zmagah. Nasprotujoče se vesti se množijo, tako da si ni v stanu napraviti prave slike o dogodkih.

Tudi ne izostajajo tendenciozne vesti pariških, dunajskih, berlinskih in londonških listov. Ravnotako — sicer pa vsled aktivne udeležbe — so vesti iz Rima in Carigrada nenatančne.

Vsekako pa se da iz vsega sklepati sledeče: Italija se neče zadovoljiti s Tripolisom. Ona še vedno meri na Solun. Solun je bil mnogo let operativna osnovnica za Avstrijo. Zdi se pa, da je ta namen opustila. Diplomatični odnosi Avstrije in Turčije so se po aneksiji Bosne ublažili in to zna biti vzrok o opustitvi solunskih sanj. Ali da bi Italija tam zagospodarila, ni nikomur všeč. Seveda si Italija ne upa z lastno močjo doseči svojega cilja. Zato pa poskuša dobiti neposredni stik z Albanci, o kojih je pač znano, da se hočejo čim prej otresti turške nadvlade. Ni pa še popolnoma izključeno, da ne poseže tudi Črnagora vmes. Čulo se je tudi nekaj o mobilizaciji tamšnjega vojaštva. Sicer pa je v potrebi Črnagora v 24 urah že popolnoma oborožena. Grška menda tudi ne drži križem rok. Po sedanjih znakih bi znalo priti s posredovanjem tripolitanskega vprašanja do rešitve balkanskega vprašanja. Neverjetno pa je, da bi se to vprašanje na željam Italije odvarjajoči način rešilo.

Nevtraliteta evropskih velevlasti je zagotovljena le glede italijanskih operacij v Tripolisu. O Balkanu pa imajo odločevati druge države. Kajti, če bi Italija pridobila albansko obalo, bi bila izključni gospodar na Jadranskem morju in s tem bi prišli interesi

Avstrije na morju v nevarnost. Zato je napravljen korak Italije v tej smeri slab utis na Dunaju. Nikjer pa ni pravega poguma za odločen nastop. Molčečnost Rusije leži kot mōra na prsih interesiranih držav. Položaj je tako nejasen kot nikdar poprej. Po celi Evropi vlada napetost. Nobena država drugi ne zaupa.

Najnovejša poročila pravijo:

Tripolis ni še bil bombardiran, marveč se je počakalo do danes, da se še lahko rešijo tamošnji Evropejci.

Iz Londcna pa se poroča, da je obstreljanje Tripolisa že pričelo. Streljalo se je le na trdnjave. Turki da se pomikajo proti zaledju, da tam zabranijo prodiranje Italijanov.

Iz Malte se poroča, da je bila turška ladija „Derna“ v tripolitskem pristanišču pogreznjena v morje. „Derna“ je vozil streljivo in orožje.

„Zeit“ poroča, da je admiral Aubry za sinoči vse pripravil, da zasede Tripolis.

Brzojavna zveza med Tripolisom in Malto ne deluje že dva dni. Tudi ona Tripolis-Tunis, kakor tudi brezžična postaja v Dorni so uničene.

Iz Carigrada se poroča v Pariz, da se je od petnajstih vojnih ladij, ki so zapustile Carigrad, vrnilo le devet. O drugih se izraža bojazen, da so bile od italijanske flote pogreznjene v morje.

Pri Sv. Ivanu pri Medui so Italijani zaplenili turški parnik „Sabah“, na katerem so se nahajali vojaki za Tripolis. Parnik so odpeljali v Brindisi.

Iz Petrograda se je sporočilo v Berlin, da so turške ladje zaplenile laški potniški parnik v Črnem morju.

Iz Carigrada se zatrjuje, da je turški ministerski svet sklenil splošno mobilizacijo.

V Solunu so Turki uprizorili protitalijansko demonstracijo. Udrli so v it. konzulat ter svetovali uslužbencem, naj zapustijo turško ozemlje. Danes je baje italij. konzularno osobje zapustilo Solun.

Vest, da so Italijani izkrcali v Prevesi vojaštvo, je izzvala na Dunaju hudo nevoljo. Čuje se, da so celo v Rimu bili iznenađeni s to vestjo.

„Neues Wiener Tagblatt“ je poln ogorčenja vsled tega koraka Italije. Kajti Italija je trdno obljubila, da ne bode izkrcavala svojih čet v Albaniji. Potemtakem bi delovanje Italije bilo v protislovju z oficialno noto na druge države.

Čeravno se ta vest od italijanske uradne strani demantuje, jo turški uradni krogi z vso inzistenco zatrjujejo.

Tudi „Reichspost“ je hudo vznemljena nad tem korakom Italije. Pravi, da je na tak način ves položaj spremenjen, kar spremeni tudi prvotno sodbo javnosti gledé turško-italijanskega konflikta. „Reichspost“ še pravi, da obstoji velika nevarnost za evropski mir, ako se hoče Italija polastiti Albanije. Naloga Avstrije bi bila, da pozove Italijo, naj čim prej opusti tako namero.

Sploh pa je postopanje Italije nekam čudno. Iz dosedanjih vesti se dobi utis, kot bi bila hotela Italija z odobrenjem evropskih

velevlasti zasesti le Tripolis. Mislila je [pa tudi, da bodo velevlasti molčale k vsakemu njenemu koraku. Glavne njene namere se ne more spoznati, a zdi se, kot da bi bila napravila v Tripolisu le vojaško demonstracijo, da povleče pozornost sveta na severno Afriko, a kot da bi v Albaniji tud hotela pridobiti si kaj ozemlja. Njene aspiracije na Balkanu so znane, a da jih hoče sedaj izvesti, tega ni nikdo mislil.

Pišoča o albanskih namerah Italije, objavlja „Vossische Zeitung“ brzojavko z Dunaja, ki pravi, da bode Avstrija, čim se ponovijo bitke na albanski obali, takoj odpeljala iz Pulja svojo eskadro, da razobesi v Durazzu, Prevezi in Valoni avstrijsko zastavo.

V Carigradu se je že razširila vest, da je Avstrija odposlala vojne ladje v Preveso in Valono.

Iz vseh poročil si človek ne more napraviti jasne slike o položaju, ker se danes demantuje, kar se je včeraj poročalo. Za vsak slučaj pa smo lahko pripravljeni na presenečenja.

Slovenski abiturijentje!

Zapuščate gimnazij, realko, vaš drugi rodni krov, poln sanj, ki so vas spremljale skoz prva mladostna leta, in stopate na široko cesto življenja. Široka je pot za razpotjem, široka in težavna in le tisti hodi varno po njej, ki ima železno voljo in gotov jasen cilj pred očmi.

Nimamo lastnih visokih šol. Primorani smo iti v tujino, predvsem na Dunaj, v Gradec in Prago. In ravno v tujini, ki ima toliko izkušnjav in nič srca za nas, je potrebno, da se združimo vsi enakomisleči pod enim krovom, ki naj nam nadomestuje domovino, obenem pa pomaga, da postanemo res možje.

Slovensko katoliško akademično dijaštvo vas vabi v svoja društva, vas vabi v „Danico“, „Zarjo“, „Dan“ in „Sl. dijaško zvezo“, v društva, ki stavijo članom jasne cilje. Vzgojiti jih hočejo v značajne katoličane in požrtvovalne, nesebične narodne delavce. Vabimo vas, ki ste si izvolili križ za zvezdo vodnico svojega življenja, da se nam pridružite. Prepričani smo, da je treba katoliškemu inteligentu dandanašnji odločne načelne vzgoje, ako hoče ostati zvest katoliškemu idealom in vstrajati v mladeniški navdušenosti v boju zanje. Kje se mu nudi lepša prilika za to, kot v družbi enakomislečnih tovarišev, v družtvih, kjer vlada načelno soglasje.

Delo v naših družtvih je samoizobraževalno in narodno-obrambeno.

Vsa naša društva imajo bogate knjižnice, naročena so na mnogo revij in časopisov; potom predavanj pa bude zanimanje za vse najrazličnejše pojave domačega in tujega življenja.

Za praktično narodno-obrambeno delo se nam odpira široko polje: V Gradcu skrbi „Zarja“ za „Kres“, na Dunaju „Danica“ za „Stražo“, v „Dnevu“ lahko študirate češko narodno-obrambeno delo in seznanjate ro-

Vtisi in spomini s podmeleškega slavlja,

dne 24. septembra 1911.

Ta ki to piše, je eden tistih, ki ga veseli, če ga kak mokraški baraba na javni cesti nahruli s „čukom“. — Zato me pa ni bilo preteklo nedeljo prav nič strah, še manj pa sram, iti v Podmelec k redkemu slavlju blagoslovitve nove društvene zastave. Pod postajo v Klavžah so me že sprejeli sumnljivi elementi izkrokanih in izpitih obrazov s posmehovanjem, čukanjem in žvižganjem. Jaz sem se pa smejal pod kožo ter si mislil: „Ti agitirajo za nas. — Kvišku in naprej! — Pusti propalice v nižini, — v portugalskem blatu in — pomiluj jih!“ —

Šel sem naprej, pripravljen na enak — ako ne še hujši — vsprejem tudi v Podmelcu; — a kakšno prijetno iznenađenje! — Nobene žal besede, nobenega strupenega pogleda. Znano mi je namreč, da so tudi tukaj nasprotniki,

a — kakor kaže — drugačnega kalibra, vsaj taktini in dostojni.

Cerkev je bila popoldne natlačeno polna in vse je z napeto pozornostjo poslušalo slavnostni govor majhnega moža, a velikega govornika, patra Bonaventure Savec iz Sv. Križa. — Kakšen vzvišen moment potem, ko se je dvignila novoblagoslovljena zastava! Zmagonosno je zrla doli na množico prekrasna slika sv. Mihaela, okrog katere se je v žlatih črkah svetel napis: „Za križ in svobodo!“ Dragocen trobojni trak ob strani pa je naznanjal ljudstvu geslo katoliških društev: „Vse za vero in za domovino!“

Kot častna straža je stalo ob zastavi zastopstvo orlovskih odsekov, v kojemu so bili odlični izobraženci. Tik zastave sta pa stala boter in botrica. Kdo pa sta ta dva? — Gotovo dva bogataša, ki bodeta darovala društvu vsak svoj stotak. Poizvedoval sem o tem pozneje pri domačinih, in — čujte! — kaj so mi povedali? Botrica je Mihela Seljak, soproga moža, ki s pridnim delom — slikanjem — preživlja svojo

družnico in sebe. — Boter pa je preprost kmečki fant s Kneže, ki se ne da omajati v svojem prepričanju, tudi če bi čukali za njim vsi sodrugaši od Urala do Triglava, Krkonošev do Balkana. — In zastavonoša? — Zopet mi odgovore: kmečki fant iz poštene skozi in skozi krščanske družine. — „Živio!“ sem zaklical ter poskočil od navdušenja tri pedi visoko. „Tako je prav! — Mi smo demokratje, — mi smo prijatelji ljudstva — zatirane in prezirane, a vernega in dobrega. — Slava preprostim, slava skromnim, slava zlatim značajem podslamnatimi krovci, ker ob preprostosti in skromnosti ter ob slamnatih krovih se bodo razbili besni valovi modernega napuha!“

Toda vrnimo se k slavnosti v cerkvi. — Kako ginljiv je bil trenutek, ko se je pri blagoslovu z Najsvetejšim uklonila ponosna zastava pred Kraljem vseh vekov! — Da, res, dvakrat blagoslovljena: prvokrat posredno po rokah duhovnikovih, drugokrat pa neposredno

od Jezusa v sv. hostiji samega. O najbita dvojni blagoslov podvojil pogum in vstrajnost v srcih sedanjih in prihodnjih članov in članic društva!

Ko sem gledal pobešeno zastavo, zdelo se mi je, da kliče sv. Mihael množici: „Kdo je kakor Bog! — Pridite, molimo!“ — In trobojni slovenski trak na zastavi nas je pa vse vsodbujal z besedami psalma, ki se je pel pred blagoslovitvijo: „Hvalite Boga vsi kralji in narodi na zemlji: knezi in vsi sodniki zemlje Mladenci in deklice stari in mladi, slavite ime Gospodovo!“ — O trenutek, poln lepote in blaženosti! — Spomin na-te mi bo trajen, neizbrisljiv...

O, kako globoka, nedopovedljiva žalost leže človeku na srce, ko vidi po drugi strani toliko mladine izkvarjene, zapeljane, izgubljene... blodeče po deželi brez cest, pod nebom brez zvezd. — Boga, v katerega ne veruje več, preklinja v vseh jezikih; — Mater Božjo

gmatico in etiko v posebni skupni izdaji, ki je prirejena za duhovnike z obširnim stvarnim kazalom. — Naroči se tudi v prodajalni kat. tisk. društva v Gorici.

Dr. Fr. Knavs
zp. dekan.

Svoji k svojim I Svoji k svojim I
MIHALJ TURK

na Korju št. 6.

priporoča slavnemu občinstvu svojo

BRIVNICO.

Zagotavljam točno postrežbo. Sprejemam naročila za maskiranje po primerni ceni.

Krompir po 10 kron kvintal.

Prodaja Anton Tronkar v Podgori št. 290 (pri železnem mostu). Zalogo ima tudi v Gorici, ulica sv. Ivana št. 10. Oddaja se od 50 kg naprej.

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec
v Podgori

na voglu železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko vsake vrste, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa, ima tudi vsake vrste grede, tramove 3/3 od 3—12 metrov dolge in 3/3 od 3—12 colov debele.

Ivan Bednařik
priporoča svojo

knjigoveznicu

v GORICI

ulica della Croce št. 6.

Odlikovani

fotografski atelje

A. JERKIČ,

GORICA, Gosposka ulica št. 7

priporoča

se svojim cenjenim sorojakom najtopeleje.

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

srebrar in pozlatar v Gorici ulica Morelli 12
odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem č. cerkvenim oskrbništvom za vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena. Cenike gratis franko na dom.

Tvrška Konjedic & Zajec

trgovina z železjem v Gorici

v hiši „Goriške ljudske posojilnice“ (prej krojaška zadruga).

Priporoča bogato zalogo železa, pločevine vsakovrstnega kovanja za pohištvo in stavbeno mizarstvo, kovaško, kleparsko, klesarsko orodje, straniščne naprave in upeljave, strešna okna, traverze, cement, svinčene in železne cevi in pumpe, žico, žična ograja, razno kmetijsko orodje, štedilnike, peči, kuhinska in hišna oprava. Postrežba točna, domača in cene konkurenčne.

Prosimo zahtevati listke blagajne radi kontrole.

Nanut & Bregant

aut. stavbena tvrdka v Gorici, ulica Adelaide Ristori št. 5.

Se priporoča p. n. občinstvu za vsa stavbena dela kakor tudi za izdelovanje vsakovrstnih načrtov, proračunov ter kolavdacij po najnižjih cenah.

Poslovodja oženjen star 30 let z koncesijo večletno prakso, in dobrimi spričevali želi premeniti službo. Ponudbe sprejema, ali naslov pove naše upravištvo.

Velike zaloge novih dvokoles, šivalnih in kmetijskih strojev, orkestrionov, gramofonov, vsakovrstnih plošč itd. V zalogah imam veliko vseh gori navedenih tudi že rabljenih strojev, prav po ceni na izbero pri

BATJEL-U

Gorica,

STOLNA ULICA 3—4.

Mehanična delavnica.

Prodaja tudi na obroke

Ceniki poštine prosti.

Zaloga in zastopstvo lahkih švicarskih motorjev (Motosacoche) na navadnem kolesu. Kupuje se stara dvokolesa, šivalne stroje, gramofone, orkestrijone i. t. d.

Iv. Znidarčič & dr.

stav. tvrdka

v GORICI VIA MATTIOLI.

Izdeluje vsakovrstne načrte, stat. račune, sprejema stavbinska dela vseh vrst, izdeluje tudi Westfal-strope patent. v vseh avstrijskih mestih št. 27221.

Lastnina Westfal-stropi za vsa stavbarska dela brez zadržanja pri zidanju, nizke konstrukcije, z ravnim stropom zavarovanim proti ognju, ki izolirajo vsako šumenje in ropotanje, pri hranitve železnih nosilcev, železnih vezi in vijakov, ceneni kakor vsi drugi masivni stropi.

Pojasnila, stat. izkazi in proračuni brezplačno.

Izdeluje enodružinske hiše po sistemu votli blok, ki je najtrpežnejše zidovje, ki vzdržuje suha stanovanja, z vedno isto temperaturo. Ceneje kakor vsi drugi sistemi.

Peter Cotič,

čevljarški mojster, Gorica,
Raštelj 32.

Zaloga vsakovrstnih čevljev za odrasle in otroke. Naročila z dežele se po pošti razpošiljajo. Cene zmerne.

Edino zastopstvo najboljšega čistila za čevlje in usnje.

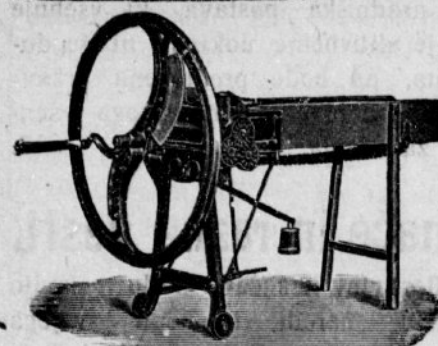
Kupujte!

le pri tvrdki

Kupujte

Kerševani & Čuk

GORICA — Stolni trg št. 9 — (Piazza Duomo)

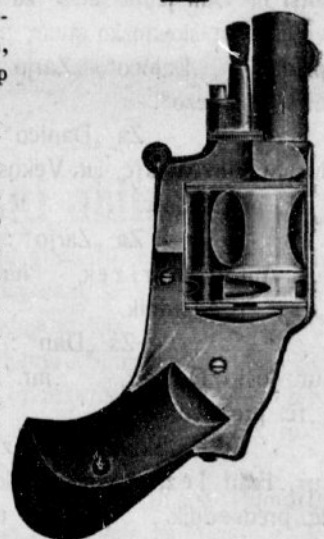
ker ta vam nudi le najboljše in najceneje šivalne stroje, dvokolesa, puške, samokrese, »Gramofonov« in plošče, vsakovrstno kmetijsko orodje, slamoreznice, stiskalnice, drozgalnice (stroje za — masteje grozde) orala, brane itd., itd. — „Original Victoria“ šivalni stroji so pripravni za umetno vezanje in krpanje, imajo lahki tek, šivajo naprej in nazaj. Original Victoria šivalni so napravljeni z dvema gasovama za hitri in počasni tek, so po 20 letni rabi še vedno brezsumni. Z „Original Victoria“ stroji se napravi v eni minuti od 2000 do 3000 ubodov (šihov). Za „Original Victoria“ šivalne stroje jamčimo 10 let.

Trška **KERŠEVANI & ČUK,**

opazarja cenj. kolesarje, da ima kolesa raznih tovarn, kakor Puch, Styria, Waffennrad, Dürkopp ter domače izdelke.

Vsak kolesar, kateri kupi pri tvrdki Kerševani & Čuk dvokolo, dobi solidno in pošteno postrežbo in si je objednem tudi prihranil najmanje K 30, ker tvrdka ne vračuna provizije zastopnikov ali posredovalcev. Vsled tega je pri tvrdki Kerševani in Čuk po ceni blago.

Tvrška **KERŠEVANI & ČUK** daje tudi na mesečne obroke. Ceniki se razpošiljajo zastoj in franko.

Goriška zveza

gospodarskih zadrug in društev v Gorici
registrovana zadruga z omejeno zavezo

posreduje pri nakupu kmetijskih potrebščin in pri prodaji
kmetijskih pridelkov.

Zaloga je v hiši „CENTRALNE POSOJILNICE“ v Gorici.
TEKALIŠČE JOS. VERDI ŠT. 32.

Kako se obranimo želodčnih bolečin?!

Takim boleznim, na katerih trpi dandanašnje človeštvo, se pride vspešno v okom ter se jim more energično nasprotovati s tem, da se pravočasno uporablja

Dr. Engel-nov nektar.

Kajti močan želodec in dobra prebava tvorijo temelj zdravemu telesu. Kdor hoče svoje zdravje ohraniti tudi do starosti, naj uporablja po svojih izvrstnih vseh slaviti

Dr. Engel-nov nektar.

Ta pijača, ki je izdelana iz izvrstnih zeliščnih sokov in iz vina, vpliva vsled svojega vestnega izdelovanja jako dobrodelno na prebavo liki želodčni liker, oziroma želodčno vino ter nima nikakih škodljivih posledic.

Tako zdravi kakor bolni lahko uživajo ta nektar, brez da bi škodovali svojemu zdravju. Nektar vpliva pri pametni uporabi pospešujoče na prebavo in vzbudljivo na tvoritev sokov.

Zato se priporoča vžitek

Dr. Engel-novega nektarja

vsem, ki si hočejo ohraniti zdrav želodec.

Nektar je dobro sredstvo proti želodčnemu katarju, krču, bolečinam, težki prebavi ali zasliženju. Ravnotako ne dopusti nektar, da se dobi zaprtje ali stisko ali kolčne bolečine ali srčno utripanje, ohrani temveč dober sem in živahen tek, zabranjuje torej nespečnost, duševno motenje, glavobol in nervozno utrujenost.

V širokih slogih ljudstva razširjen nektar vzdržuje veselost in veselje do življenja.

Nektar se dobiva po 3 K in 4 K steklenica v lekarnah sledečih krajev: Gorica, Kormin, Gradišče, Romans, Ajel, Dolgopolje, Ronke, Trzič, Ajdovščina, Gor. Idrija, Tolmin, Kanal, Videm, Palma, Červinjan, Ogled, Fiumičel, Gradež, Sezana, Vipava, Postojna, Milj, Trst itd., kakor tudi v lekarnah v vseh večjih in manjših krajih Goriško-Gradišanske in sosednih dežel. Tudi razpošiljajo lekarne v Gorici 3 ali več steklenic nektarja po originalnih cenah v vse kraje Avstro-Ogrske.

Svari se pred ponarejanjem!

Zahtevajte izrecno

DR. ENGEL-NOV NEKTAR.

Moj nektar ni nobeno tajno sredstvo, njegove sestavine so: samos 200, vino malaga 200, vinski škrljaj 50, glicerina 100, črno vino 100, sok jerebika 100, črešnje sok 200, brinje 30 in mnogo drugih zelišč. Te sestavine se pomešajo.